

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 12 februari 2019 met nummer RvVb-A-1819-0609
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0191-A

Verzoekende partij	de nv JCDECAUX BILLBOARD BELGIUM vertegenwoordigd door advocaat Kris LUYCKX met woonplaatskeuze op het kantoor te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122/bus 14
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 17 november 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 september 2017.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek van 8 mei 2017 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het “plaatsen van een verplicht publiciteitspaneel van 17 m² (ter vervanging van een bestaand publiciteitspaneel)” op een perceel gelegen te Ninoofsesteenweg 272, 1700 Dilbeek, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie F, nummer 145a2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 22 januari 2019.

Advocaat Tom VRIESACKER *loco* advocaat Kris LUYCKX voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 16 januari 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het “plaatsen van een verplicht publiciteitspaneel van 17 m² (ter vervanging van een bestaand publiciteitspaneel)” op een perceel gelegen te Ninoofsesteenweg 272, 1700 Dilbeek, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie F, nummer 145a2.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 in natuurgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 14 februari 2017 tot en met 15 maart 2017, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Het Agentschap Wegen en Verkeer adviseert op 22 februari 2017 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

*Het Agentschap Wegen en Verkeer verleent een **GUNSTIG** advies voor de aanvraag voor het plaatsen van een reclamebord (...)*

De volgende voorwaarden moeten in acht genomen worden

1 Volgens de omzendbrief BRA-619-382 605 en aanvullingen:

het bord wordt aangebracht tegen de zijgevel van een gebouw

De rooilijn ligt op 14,5 meter uit de as van de rijweg overeenkomstig plan KN 009-01 met KB van 24/03/1959

Het bord moet worden geplaatst achter de voornoemde rooilijn

2 Volgens artikel 80.2 van het verkeersreglement inzake de kleuren en de helderheid, de verkeersveiligheid en de zichtbaarheid is het verboden inrichtingen aan te brengen die de bestuurders verblinden of misleiden, die - geheel of gedeeltelijk - verkeerstekens voorstellen of nabootsen, die van op enige afstand met deze tekens verward kunnen worden of die op enige andere wijze de doelmatigheid van reglementaire tekens aantasten. Inrichtingen die zich op minder dan 7 meter boven de grond bevinden binnen een afstand van 75 meter van verkeerslichten, mogen geen lichtweergevende of reflecterende rode, groene of oranje tint hebben.

3 Lichtgevende en verlichte publiciteit mag om veiligheidsredenen de aandacht van de automobilisten 's nachts afleiden. De cijfers en limietwaarden die in de meeste normen en reglementeringen voor de luminescentie van lichtgevende of verlichte publiciteit worden vermeld zijn dan ook grotendeels ingegeven om de lichtsignalisatie langs verkeerswegen niet te verstoren. VLAREM bepaalt dat, om lichthinder te voorkomen, lichtreclame in intensiteit de openbare verlichting niet mag overtreffen.

Vanaf een bepaald nachtelijk uur is het 'rendement' van verlichte publiciteit zeer klein gezien het beperkte aantal toeschouwers dat nog langskomt of voorbijrijdt. Een volledig doven van publiciteit na een bepaald uur (b.v. 22 u) is dan ook het aangewezen middel om de lichtvervuiling te beperken.

Om lichtvervuiling te bestrijden en uit veiligheidsoogpunt dient de luminescentie van lichtgevende en verlichte publiciteitsborden beperkt te worden tot volgende waarden (...)

Bovenvermelde waarden gelden voor elke plaats op het voetpad of aan de rand van de weg op een hoogte van 1,60 m (d.w.z. voetpad aan dezelfde zijde van de weg als het

publiciteitsbord of aan de overzijde van de weg) en voor elke plaats in een vensteropening van een woning.

De vermelde luminescentie waarden hebben betrekking op metingen uitgevoerd met een gekalibreerde luminescentiemeter, die nauwkeurig aan de ooggevoeligheidskromme is aangepast (norm CIE 698). Voor elke meting moet de openingshoek aangepast worden naargelang het te meten detail van het reclamebord.

Indien een publiciteitsbord verlicht wordt met een gerichte lichtbron (projector, spot) dan moet deze lichtbron het publiciteitsbord beschijnen van boven naar onder; de lichtbron mag alleen het oppervlak van het publiciteitsbord verlichten, m.a.w. er mag geen rechtstreekse opwaartse, zijwaartse, achterwaartse of neerwaartse (onder het publiciteitsbord) uitstraling zijn door de lichtbron.

4 De vergunninghouder is zowel tegenover het Vlaamse Gewest als tegenover derden aansprakelijk voor alle schade die het gevolg is van het plaatsen, het gebrek aan onderhoud of het bestaan van de vergunde borden

*5. De geldigheidsduur van dit advies is beperkt tot twee jaar
...*

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 24 februari 2017 gunstig:

“...

Op basis van het dossier dat ter advies is voorgelegd, stelt het Agentschap voor Natuur en Bos vast dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad.

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving

· Artikel 1, 9° besluit van Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen

De aanvraag wordt gunstig geadviseerd, mits aan volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de zorgplicht, zoals opgelegd in art. 14 van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997.*
- de bepalingen inzake het tegengaan van vermijdbare schade, zoals opgelegd in art. 16 van het Natuurdecreet van 21 oktober 1997.*

Alle van nature in het wild levende vogelsoorten en vleermuizen zijn beschermd in het Vlaamse Gewest op basis van het Soortenbesluit van 15 mei 2009. De bescherming heeft onder meer betrekking op de nesten van de vogels en de rustplaatsen van de vleermuizen (artikel 14 van het Soortenbesluit). Bij het uitvoeren van werken in de periode 1 maart tot 1 juli moet men er zich - vóór men overgaat tot de uitvoering van de werken - van vergewissen dat geen nesten van beschermde vogelsoorten beschadigd, weggenomen of vernield worden. Bij het werken aan (oude) constructies of het kappen van bomen dient men na te gaan vóór de werken beginnen of vleermuizen aanwezig zijn. Als nesten of rustplaatsen in het gedrang komen, dient u contact op te nemen met het Agentschap voor Natuur en Bos via het algemeen e-mail adres van AVES.

*Wij brengen verder geen schriftelijk advies uit
...”*

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 8 mei 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij. Het college beslist:

“ ...

Motivering van de beslissing

Beknorte beschrijving van de aanvraag

- Het project heeft betrekking op het vervangen van het bestaand verlicht publiciteitspaneel van 15 m2 door één van binnenuit verlicht publiciteitspaneel van 17 m2 op de zijgevel.

(...)

Verordeningen en gemeentelijke reglementen

- De gemeentelijke, provinciale en gewestelijke stedenbouwkundige verordeningen inzake afkoppeling van hemelwater afkomstig van dakvlakken en van verharde oppervlakten en het hergebruik van hemelwater zijn van toepassing (met gebruik van de gewestelijke aanstiplijst).

Watertoets

- Het voorliggend project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in een overstromingsgevoelig gebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect veroorzaakt wordt.

Ingewonnen adviezen

- Agentschap wegen en verkeer bracht op 27/02/2017 een gunstig advies uit. (zie bijlage)
- Agentschap voor Natuur en Bos bracht op 24/02/2017 een gunstig advies uit. (zie bijlage)

(...)

Beschrijving van de bouwplaats, de omgeving en het project

- De aanvraag betreft het vervangen van lichtreclame tegen een wachtgevel. De aanvraag situeert zich op de wachtgevel van een woning gelegen te N8 (Ninoofsesteenweg) nr. 272. Op deze wachtgevel bevindt zich reeds een uithangbord van 15 m2 verlicht met een lichtarmatuur die erboven hangt. Het project omvat het vervangen van dit uithangbord door een paneel met een hoogte van 2,18 m en een breedte van 7,59 m (totaal 17 m2). Het paneel wordt verlicht van binnenuit. Onder het paneel links komt een logo met een hoogte van 0,35 m en een breedte van 1,14 m met het opschrift JCDecaux. Het grote paneel zal gebruikt worden voor reclame, wat er op het paneel wordt afgebeeld is niet weergegeven in de aanvraag.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

° Het ingediend project stemt niet overeen met de planologische voorschriften gevoegd bij het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse i.c. artikel 13 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

° De aanvraag kan niet vergund worden op basis van de afwijkmogelijkheden inzake stedenbouwkundige voorschriften. De basisrechten voor zonevreemde constructies, zoals omschreven in artikels 4.4.10 t.e.m. 4.4.22 van de codex ruimtelijke ordening, zijn immers niet van toepassing op publiciteitsinrichtingen en uithangborden.

° Het ingediend project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

Algemene conclusie

- Om bovenvernoemde redenen is het ingediend project planologisch en stedenbouwkundig- architecturaal niet verantwoord.

BIJGEVOLG BESLIST HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN SCHEPENEN IN DE ZITTING VAN 8 MEI 2017 HET VOLGENDE:

Het college van burgemeester en schepenen weigert de stedenbouwkundige vergunning.

...

Tegen deze beslissing tekent de verzoekende partij op 13 juni 2017 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 augustus 2017 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 5 september 2017 verklaart de verwerende partij het beroep op 7 september 2017 ongegrond en weigert een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

3. Horen

De beroepsindiener heeft gevraagd om gehoord te worden.

Gehoord in vergadering van 5 september 2017:

- voor de beroepsindiener: Hendrik Natens, advocaat loco Mr. Doggen;*
- voor het college van burgemeester en schepenen: nihil.*

De gedeputeerde-verslaggever geeft lezing van het voorstel van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar.

De beroepsindiener haalt de 2 gunstige adviezen aan, meer bepaald dat van Afdeling Wegen en Verkeer en dat van Afdeling Natuur en Bos. Er wordt aangehaald dat de aanvraag geen negatieve gevolgen heeft voor het natuurgebied. Daarbij wordt er ingegaan op het gegeven dat er al een reclamepaneel gevestigd is aan de muur en dat het uitzicht ongewijzigd zal blijven, of zelfs zal verbeteren aangezien het een modern, mooi afgewerkt paneel zal zijn.

4. Bestreden besluit

Het college van burgemeester en schepenen weigerde op 8 mei 2017 de vergunning, om volgende redenen: (...) het project stemt niet overeen met de planologische voorschriften van natuurgebied volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse; (...) er kan geen vergunning worden verleend op basis van de afwijkingsmogelijkheden. De basisrechten voor zonevreemde constructies, zoals omschreven in artikel 4.4.10 t.e.m. 4.4.22 van de codex ruimtelijke ordening, zijn immers niet van toepassing op publiciteitsinrichtingen en uithangborden; (...) het project is niet verenigbaar met de goede plaatselijke ruimtelijke ordening.

5. Bespreking

De deputatie neemt kennis van het eensluidend verslag van de provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar van 24 augustus 2017 met kenmerk: RMT-VGN-BB-2017-0226-PSA-01 – verslag.

(...)

5.2 Beschrijving van de aanvraag

De aanvraag beoogt het plaatsen van een nieuw publiciteitspaneel tegen de zijgevel van een woning langs de Ninoofsesteenweg. Het kader voor dit paneel is 2.18m hoog en 7.59m breed, in totaal $\pm 17\text{m}^2$ oppervlakte. De invulling van het soort reclame is niet nader omschreven. Het betreft een bord van het type backlight. Onder dit reclamepaneel wordt een passerelle geplaatst van 0.70m diep over eenzelfde breedte als het paneel.

5.3 Beschrijving van de plaats

De woning waartegen het reclamepaneel is voorzien is gelegen langs de zuidkant van de Ninoofsesteenweg in het centrum van Dilbeek, met in vogelvlucht de kerk op ongeveer 300m aan noordelijke zijde. De Ring rond Brussel met haar op- en afrit bevindt zich op ongeveer 1 kilometer ten oosten. De Ninoofsesteenweg heeft een gemengd karakter en wordt gekenmerkt door zowel wonen, kantoor- en handelsfuncties. In hoofdzaak gaat het om gebouwen in gesloten verband met twee of drie bouwlagen al dan niet afgewerkt met een zadeldak. Een deeltje van deze steenweg over een lengte van benaderend 200m waarbinnen deze woning staat is wel groen en deels bebost en vormt een uitzondering in het straatbeeld van deze steenweg.

De woning in kwestie staat op korte afstand van de weg en heeft een linker blinde zijgevel. Op dit moment is er al een reclamepaneel aanwezig, wel met andere afmetingen.

(...)

5.5 Adviezen

- het agentschap Wegen en Verkeer, district Halle, bracht op 22 februari 2017 een voorwaardelijk gunstig advies uit met betrekking tot de ligging langs de gewestweg N8;
- het agentschap voor Natuur en Bos bracht op 24 februari 2017 een gunstig advies uit met betrekking tot de ligging in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald natuurgebied volgens het gewestplan.

(...)

5.7 Beoordeling

a) Hoofdstuk III, afdeling I, artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad 14 november 2003) legt bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Deze watertoets houdt in dat de eventuele schadelijke effecten van het innemen van ruimte ten koste van de watersystemen worden ingeschat. Het betrokken goed is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Daarnaast betreft de aanvraag het plaatsen van een publiciteitspaneel tegen een wachtgevel, wat geen invloed heeft op het watersysteem. In deze omstandigheden kan in alle redelijkheid verwacht worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag.

b) Het goed is gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan 'Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden', definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 16 december 2011. Het perceel ligt binnen art. A0.0, afbakeningslijn Vlaams strategisch gebied rond Brussel. Het betreft een overdruk zonder eigen bestemmingscategorie: (...)

Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een natuurgebied. Artikel 13 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht: (...)

De voorliggende aanvraag betreft een publiciteitspaneel en is niet in functie van het behoud, de bescherming of het herstel van het natuurlijk milieu. De aanvraag is strijdig met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats.

c) Hier kan geen vergunning worden verleend op basis van de afwijkmogelijkheden. De basisrechten voor zonevreemde constructies, zoals omschreven in artikelen 4.4.10 t.e.m. 4.4.22 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zijn immers niet van toepassing op publiciteitsinrichtingen en uithangborden.

d) De aanvraag is evenmin verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. De Ninoofsesteenweg heeft een heterogeen karakter door de verwevenheid van woonfunctie, handelsfunctie en dienstverlening. In de directe omgeving komen al aankondigingen en reclameborden voor. Zowel bij de handelsfuncties als bij de kantoorfunctie zijn uithangborden aanwezig. Ook op de zijgevel van een verderop gelegen bestaande woning is een reclamepaneel bevestigd. Echter is er niet aangegeven of deze al dan niet vergund zijn. Daarbij ligt de woning in kwestie in een nog groen en deels beboste zone langs de steenweg waar publiciteit niet op zijn plaats is.

Publiciteitsinrichtingen hebben een negatieve weerslag op de beeldwaarde van de steenweg. Elk bijkomend reclamepaneel veroorzaakt een bijkomende visuele vervuiling van het straatbeeld. Ze geven geen esthetische meerwaarde aan de onmiddellijke omgeving en zullen absoluut niet bijdragen tot ruimtelijke kwaliteit. Een vergunning is vanuit ruimtelijke context niet aanvaardbaar.

e) In het beroepschrift wordt aangehaald dat het om een bestaand publiciteitspaneel gaat dat wordt vervangen. Blijkbaar zou dit paneel geplaatst zijn in 2010 en is er toen een overeenkomst voor publicitair en commercieel verhuur gemaakt met de eigenaar van de woning. Deze overeenkomst heeft echter geen enkele waarde op vlak van ruimtelijke ordening. Er is nooit een stedenbouwkundige vergunning verleend voor dit reclamepaneel.

De overwegingen in acht genomen komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- het plaatsen van een reclamepaneel is niet in functie van het behoud, de bescherming of het herstel van het natuurlijk milieu en hierdoor in strijd met de planologische bestemming van natuurgebied;
- de aanvraag is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats; bijkomende publiciteitsinrichtingen hebben een negatieve weerslag op de beeldwaarde van de steenweg; het reclamepaneel veroorzaakt een bijkomende visuele vervuiling van het straatbeeld. Het geeft geen esthetische meerwaarde aan de onmiddellijke omgeving en zal absoluut niet bijdragen tot ruimtelijke kwaliteit;
- er is geen stedenbouwkundige vergunning voor het bestaande reclamepaneel. De overeenkomst met de eigenaar heeft in deze zaak geen waarde.

Na het verslag gehoord te hebben van Tom Dehaene, als lid van de deputatie, beslist de deputatie:

BESLUIT

1. *Het beroep ingediend door Sylvie Doggen, advocaat, Amerikalei 122 bus 14, 2000 Antwerpen namens JCDECAUX BILLBOARD BELGIUM, aanvrager, tegen de weigering van het college van burgemeester en schepenen van Dilbeek van 8 mei 2017 ontvankelijk te verklaren;*

2. *De aanvraag inzake het plaatsen van een verlicht publiciteitspaneel van 17 m² (ter vervanging van een bestaand publiciteitspaneel), gelegen Ninoofsesteenweg 272 te Dilbeek, kadastraal bekend: afdeling 2, sectie F, perceelnummer 145a2 te weigeren;*

(...)

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar eerste middel de schending aan van artikel 4.7.16 VCRO (oud), de artikelen 24 tot en met 26 Decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning (hierna: OVD) en het Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen (hierna: Adviesbesluit) alsmede schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verwerende partij heeft volgens haar de adviezen van het Agentschap Wegen en Verkeer en het Agentschap Natuur en Bos op geen enkele wijze in overweging genomen, noch gemotiveerd waarom zij de inhoud van die adviezen niet meent in acht te moeten nemen. Zij heeft in haar administratief beroepschrift reeds aangehaald dat er een advies van het Agentschap Natuur en Bos gevraagd werd omwille van de ligging in natuurgebied en dat beide vermelde agentschappen een gunstig advies verleend hebben.

2.

De verwerende partij wijst op de werking van de artikelen 4.3.3 en 4.3.4 VCRO en stelt dat zij geenszins bepalen dat een gunstig, verplicht in te winnen advies ook automatisch tot een vergunning dient te leiden. Het blijft volgens haar een advies, wat per definitie inhoudt dat het een richtinggevend advies is van een adviseur aan een vergunningverlenende overheid, zodat deze laatste met kennis van zaken een beslissing kan nemen. Bovendien wijst zij erop dat een adviesverlenende instantie slechts advies verleent over één bepaald aspect van de

stedenbouwkundige aanvraag, waardoor niets de vergunningverlenende overheid in de weg staat om de aanvraag om een andere reden te weigeren (bijvoorbeeld de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening). De verwerende partij wijst hierbij op haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid.

De verwerende partij benadrukt verder dat het advies gunstig is mits voldaan wordt aan de vereisten van de artikelen 14 en 16 Natuurdecreet en dat zij in de bestreden beslissing dan ook terecht geoordeeld heeft dat de aanvraag niet verenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening van de plaats, én bovendien (onder andere overeenkomstig de artikelen 14 en 16 van het Natuurdecreet) niet in functie is van het behoud, de bescherming of het herstel van het natuurlijk milieu en hierdoor in strijd is met de planologische bestemming van natuurgebied. Van enige schending van de aangegeven wetsbepalingen en/of algemene beginselen van behoorlijk bestuur kan er volgens de verwerende partij *in casu* derhalve geen sprake zijn.

3.

De verzoekende partij benadrukt in haar wederantwoordnota dat de verwerende partij op geen enkele wijze heeft gemotiveerd waarom zij de inhoud van zowel het ene als het andere advies niet meent in overweging te moeten nemen. De stelling dat de artikelen 4.3.3 en 4.3.4 VCRO geenszins bepalen dat een gunstig, verplicht in te winnen advies ook automatisch tot een vergunning dient te leiden, doet volgens de verzoekende partij niet af aan de verplichting van de verwerende partij om minstens aan te geven "*waarom*" die adviezen haar niet hebben overtuigd om tot inwilliging van de aanvraag over te gaan. Niet alleen heeft de verwerende partij evenmin als de gemeente Dilbeek rekening gehouden met het bestaan en de inhoud van deze gunstige adviezen; er wordt door de verwerende partij op geen enkele wijze gemotiveerd waarom zij met het bestaan en de inhoud van de gunstige adviezen geen rekening meent te moeten houden.

De verzoekende partij benadrukt nogmaals dat het Agentschap Natuur en Bos net omwille van de ligging in natuurgebied om advies werd gevraagd, dat het advies gunstig was en vermeldde dat de bestaande natuurwaarden niet worden geschaad. De verwerende partij houdt volgens de verzoekende partij dan ook ten onrechte voor dat zij op basis van de inhoud van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos mocht besluiten tot een onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. Op basis van de inhoud van het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos kan volgens de verzoekende partij immers geen enkele onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening worden weerhouden. Opnieuw legt de verwerende partij volgens haar dan ook de inhoud van het gunstige, verplicht in te winnen advies van het Agentschap voor Natuur en Bos zonder enige motivering naast zich neer en miskent zij bovendien de inhoud van dit advies.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat (niet gemotiveerd werd waarom) in de bestreden beslissing geen rekening gehouden werd met de adviezen van het Agentschap Natuur en Bos en het Agentschap Wegen en Verkeer.

2.

Artikel 4.3.1 VCRO bepaalt dat een vergunning wordt geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken. Voor wat betreft de verenigbaarheid van de aanvraag met de stedenbouwkundige voorschriften, volgt uit de samenlezing van artikel 1.1.2, 9° en artikel 7.4.4, §1 VCRO dat de voorschriften van het gewestplan verordenende kracht hebben tot wanneer zij worden vervangen. Het voorgaande impliceert dat de vergunningverlenende overheid verplicht is om deze voorschriften na te leven, en hiervan alleen kan afwijken op basis van een decretale

afwijkmogelijkheid. Het behoort verder tot de taak en de bevoegdheid van het vergunningverlenende bestuursorgaan om overeenkomstig artikel 4.3.1, § 2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken en dient rekening te houden met de ingediende bezwaren en adviezen.

3.

Er wordt niet betwist dat het perceel waarop de aanvraag betrekking heeft, gelegen is in natuurgebied. Artikel 13 van het Inrichtingsbesluit bepaalt over deze gebieden het volgende:

“ ...

De groengebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu.

(...) De natuurgebieden omvatten de bossen, wouden, venen, heiden, moerassen, duinen, rotsen, aanslibbingen, stranden en andere dergelijke gebieden. In deze gebieden mogen jagers- en vissershutten worden gebouwd voor zover deze niet kunnen gebruikt worden als woonverblijf, al ware het maar tijdelijk.

...”

Conform het toepasselijke artikel 4.7.16, §1 VCRO en artikel 1, 9° Adviesbesluit werd advies gevraagd aan het Agentschap Natuur en Bos, dat gunstig adviseerde op voorwaarde dat onder meer voldaan wordt aan de artikelen 14 en 16 van het Natuurdecreet. Het Agentschap Natuur en Bos maakte hierbij melding van het feit zij op basis van het voorliggende dossier vaststelt dat de bestaande natuurwaarden niet geschaad worden.

4.

Het komt de Raad niet toe zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening en van de conformiteit van de aanvraag met artikel 13 Inrichtingsbesluit in de plaats te stellen van de verwerende partij. Bij de uitoefening van zijn legaliteitstoezicht kan de Raad enkel nagaan of de vergunningverlenende overheid de haar terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen en in die beslissing formeel tot uiting heeft gebracht. Wanneer door het vergunningverlenend bestuursorgaan andersluidend wordt geoordeeld dan in de administratieve procedure aangebrachte adviezen geldt in principe dat het vergunningverlenend bestuursorgaan haar beslissing op dat punt des te zorgvuldiger dient te motiveren.

5.

De Raad wijst er in dat verband op dat het loutere feit dat een gunstig advies verstrekt wordt door het Agentschap Natuur en Bos, dat geen bindende waarde ontleent aan artikel 4.3.3 of artikel 4.3.4 VCRO, op zich nog geen voldoende grondslag verleent voor het afleveren van een vergunning. De motiveringsplicht die op de verwerende partij rust, impliceert verder niet dat zij, als vergunningverlenend bestuursorgaan, alle tot staving van het administratief beroep aangevoerde middelen of argumenten of alle in de voorafgaande procedure verstrekte adviezen of argumenten punt na punt moet beantwoorden of weerleggen. Uit de bestreden beslissing moet wel duidelijk blijken op welke overwegingen de verwerende partij zich heeft gesteund om de stedenbouwkundige vergunning al dan niet te verlenen, zodat de Raad, bij de uitoefening van zijn opgedragen legaliteitstoezicht, kan nagaan of het vergunningverlenend bestuursorgaan de terzake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend en met name of het is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en op grond daarvan rechtmatig en dus niet kennelijk onredelijk tot de bestreden beslissing is kunnen komen.

6.

De bestreden beslissing luidt wat de adviezen, de conformiteit met het gewestplan en de goede ruimtelijke ordening betreft als volgt:

“ ...

- het agentschap Wegen en Verkeer, district Halle, bracht op 22 februari 2017 een voorwaardelijk gunstig advies uit met betrekking tot de ligging langs de gewestweg N8;
- het agentschap voor Natuur en Bos bracht op 24 februari 2017 een gunstig advies uit met betrekking tot de ligging in een ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald natuurgebied volgens het gewestplan.

(...)

Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een natuurgebied. Artikel 13 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht:

Deze gebieden zijn bestemd voor het behoud, de bescherming en het herstel van het natuurlijk milieu. Er worden enkel werken toegelaten die gericht zijn op of verenigbaar zijn met dit behoud, de bescherming en/of het herstel van het natuurlijk milieu.

De voorliggende aanvraag betreft een publiciteitspaneel en is niet in functie van het behoud, de bescherming of het herstel van het natuurlijk milieu. De aanvraag is strijdig met de planologische bestemmingsbepalingen voor de plaats.

c) Hier kan geen vergunning worden verleend op basis van de afwijkmogelijkheden. De basisrechten voor zonevrije constructies, zoals omschreven in artikelen 4.4.10 t.e.m. 4.4.22 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, zijn immers niet van toepassing op publiciteitsinrichtingen en uithangborden.

d) De aanvraag is evenmin verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats. De Ninoofsesteenweg heeft een heterogeen karakter door de verwevenheid van woonfunctie, handelsfunctie en dienstverlening. In de directe omgeving komen al aankondigingen en reclameborden voor. Zowel bij de handelsfuncties als bij de kantoorfunctie zijn uithangborden aanwezig. Ook op de zijgevel van een verderop gelegen bestaande woning is een reclamepaneel bevestigd. Echter is er niet aangegeven of deze al dan niet vergund zijn. Daarbij ligt de woning in kwestie in een nog groen en deels beboste zone langs de steenweg waar publiciteit niet op zijn plaats is.

Publiciteitsinrichtingen hebben een negatieve weerslag op de beeldwaarde van de steenweg. Elk bijkomend reclamepaneel veroorzaakt een bijkomende visuele vervuiling van het straatbeeld. Ze geven geen esthetische meerwaarde aan de onmiddellijke omgeving en zullen absoluut niet bijdragen tot ruimtelijke kwaliteit. Een vergunning is vanuit ruimtelijke context niet aanvaardbaar.

e) In het beroepschrift wordt aangehaald dat het om een bestaand publiciteitspaneel gaat dat wordt vervangen. Blijkbaar zou dit paneel geplaatst zijn in 2010 en is er toen een overeenkomst voor publicitair en commercieel verhuur gemaakt met de eigenaar van de woning. Deze overeenkomst heeft echter geen enkele waarde op vlak van ruimtelijke ordening. Er is nooit een stedenbouwkundige vergunning verleend voor dit reclamepaneel.

De overwegingen in acht genomen komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *het plaatsen van een reclamepaneel is niet in functie van het behoud, de bescherming of het herstel van het natuurlijk milieu en hierdoor in strijd met de planologische bestemming van natuurgebied;*
  - *de aanvraag is niet verenigbaar met de goede ruimtelijke ordening van de plaats; bijkomende publiciteitsinrichtingen hebben een negatieve weerslag op de beeldwaarde van de steenweg; het reclamepaneel veroorzaakt een bijkomende visuele vervuiling van het straatbeeld. Het geeft geen esthetische meerwaarde aan de onmiddellijke omgeving en zal absoluut niet bijdragen tot ruimtelijke kwaliteit;*
  - *er is geen stedenbouwkundige vergunning voor het bestaande reclamepaneel. De overeenkomst met de eigenaar heeft in deze zaak geen waarde.*
- ...

7.

In verband met de kritiek dat in de bestreden beslissing de gunstige adviezen onvoldoende weerlegd zijn, herhaalt de Raad dat de verwerende partij niet noodzakelijk gebonden is door andersluidende, terzake positieve adviezen. De verwerende partij is enkel gebonden door adviezen die op basis van direct werkende normen bindende kracht hebben en andere adviezen waarvan de VCRO of andere regelgeving voorschrijft dat de vergunningverlenende overheid ertoe gehouden is het negatief of voorwaardelijk advies te volgen. Dit is terzake niet het geval daar het Agentschap Natuur en Bos een positief advies heeft uitgebracht dat geen bindende kracht heeft. De verzoekende partij toont ook niet aan dat de verwerende partij haar beslissing niet afdoende, kennelijk onredelijk of onzorgvuldig heeft gemotiveerd. Zoals uit het hierboven weergegeven citaat blijkt, heeft de verwerende partij voor het project een aantal weigeringsmotieven gegeven die door de Raad als afdoende en niet kennelijk onredelijk worden beschouwd en die betrekking hebben op het feit dat niettegenstaande de gunstige adviezen, de aanvraag van het publiciteitspaneel niet in functie staat van het behoud, de bescherming of het herstel van natuurlijk milieu – waarmee op zich bij gebrek aan gewestplanconformiteit al een legaliteitsbelemmering wordt vastgesteld – en dat binnen het kader van de goede ruimtelijke ordening bijkomend wordt gewezen op het groene en beboste karakter van de zone waarin de woning gelegen is en de negatieve visuele impact van publiciteitsinrichting. Nog daargelaten de discussie die de partijen voeren of op basis van het advies zelf, en middels de voorwaarden die het oplegt, een onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening kan worden weerhouden, doet dit niet af aan de voormelde concrete motivering. Concluderend mag verder gesteld worden dat het de stelplicht van de verzoekende partij is om voldoende concreet te verduidelijken waarom de bestreden beslissing foutief, kennelijk onredelijk of onzorgvuldig zou zijn. Door te stellen dat zij in haar administratief beroepschrift reeds gewezen had op het feit dat het advies net gevraagd werd *“omwille van het feit dat het aangevraagde zou zijn gelegen in natuurgebied”* en dat dit advies gunstig was, zonder de concrete beoordeling van de bestreden beslissing bij haar argumentatie te betrekken, voldoet zij hier niet aan. Waar de verzoekende partij de betrokken motieven betwist, lijkt zij dan ook veeleer aan te sturen op een uitspraak over de opportuniteit van de aanvraag waarover de Raad niet mag oordelen en komt zij met haar kritiek niet verder dan het uiten van een louter aan de bestreden beslissing tegengestelde visie. Hetzelfde gaat op voor het feit dat de verzoekende partij stelt dat zij reeds in haar administratief beroepschrift opwierp dat *“het Agentschap Wegen en Verkeer, dat toezicht houdt op de verkeersveiligheid, een gunstig advies”* verleend heeft. De verzoekende partij toont, zonder de concrete beoordeling bij haar argumentatie te betrekken, nergens concreet aan dat één van beide adviezen tot een meer omstandige motivering van de bestreden beslissing had dienen te leiden.

Waar de verzoekende partij nog aanhaalt dat ook de gemeente Dilbeek, waarmee zij waarschijnlijk het college van burgemeester en schepenen bedoelt, geen rekening heeft gehouden met het bestaan en de inhoud van de adviezen, merkt de Raad op dat de devolutive werking van het

administratief beroep impliceert dat de beroepsinstantie datgene waaromtrent zij is gevat zowel wat de legaliteit, als wat de opportuniteit betreft, terug onderzoekt, zonder gebonden te zijn door de motivering vervat in de beroepen beslissing, of door de tijdens de beroepsprocedure ontwikkelde argumenten.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij voert in haar tweede middel de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het gelijkheidsbeginsel, het *fairplay*-beginsel en het rechtszekerheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij haar besluit conform het rechtszekerheidsbeginsel zo moet formuleren dat de aanvrager precies weet waar hij aan toe is of wat de overheid van hem verlangt. Bovendien moet zij de geldende regels juist en consequent toepassen. De verwerende partij heeft hierbij volgens de verzoekende partij het advies van het Agentschap van Wegen en Verkeer alsmede van het Agentschap Natuur en Bos op geen enkele wijze in overweging genomen. Verder meent zij dat de verwerende partij zich bij de weigering van de vergunning wegens vermeende strijdigheid met de goede ruimtelijke ordening van de plaats louter op volstrekt subjectieve en onredelijke gronden gebaseerd heeft.

De verzoekende partij verwijst hiervoor naar de bestreden beoordeling en wat daarin uiteengezet wordt over de goede ruimtelijke ordening en stelt dat de verwerende partij expliciet het bestaan van publiciteitspanelen binnen het zogenaamde natuurgebied (gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse) waarin het projectperceel zich bevindt, erkent. Verder meent zij dat de verwerende partij, niettegenstaande haar discretionaire bevoegdheid, een subjectieve uitleg verleent aan de reden waarom zij geen publiciteitspanelen wenst, die niet strookt met de beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder niet met het zorgvuldigheidsbeginsel, het materieel motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel.

2.

De verwerende partij stelt dat zij in de bestreden beslissing wel degelijk afdoende gemotiveerd heeft waarom zij van oordeel is dat de aanvraag in kwestie niet kan worden vergund, met name omdat publiciteitsinrichtingen een negatieve weerslag hebben op de beeldwaarde van de steenweg (niet verenigbaar dus met de goede ruimtelijke ordening en in strijd met de planologische bestemming van natuurgebied). Zij heeft vastgesteld dat er zich in de onmiddellijke omgeving nog andere publiciteitspanelen bevinden, maar enerzijds is volgens haar over deze reclameborden niet geweten of ze al dan niet vergund zijn, en anderzijds blijft het een feit dat elk bijkomend reclamepaneel een bijkomende visuele vervuiling van het straatbeeld veroorzaakt. De verwerende partij stelt dat publiciteitsinrichtingen geen esthetische meerwaarde geven aan de onmiddellijke omgeving en absoluut niet zullen bijdragen tot ruimtelijke kwaliteit. De verwerende partij meent om die redenen terecht geoordeeld te hebben dat een vergunning vanuit ruimtelijke context niet aanvaardbaar is en stelt dat van een schending van het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel geen sprake is.

Daarnaast houdt de bestreden beslissing volgens de verwerende partij evenmin een schending van het gelijkheidsbeginsel of *fairplay*-beginsel in. Vooreerst is het volgens haar niet geweten of

de overige publiciteitspanelen in de onmiddellijke omgeving al dan niet werden vergund. Daarnaast betreffen deze overige reclameborden volgens haar evenmin een gelijkaardig project als in de voorliggende aanvraag: de bedoelde reclamepanelen bevinden zich wel in de directe omgeving van de aanvraag, maar dit betreffen voornamelijk uithangborden bij handelsfuncties en kantoorfuncties, en dus niet publiciteitspanelen bevestigd aan een woning. Op de zijgevel van een verderop gelegen bestaande woning is weliswaar ook een reclamepaneel bevestigd, maar nog losstaand van het feit of dit paneel al dan niet vergund is, dient te worden opgemerkt dat deze laatste woning niet in natuurgebied gelegen is in tegenstelling tot de woning die voorkomt in de aanvraag, zodat ook dit niet als een gelijkaardig project kan worden beschouwd. Er is volgens de verwerende partij dan ook geen sprake van een ongelijke behandeling in een gelijke situatie (andere plaatsgesteldheid, andere planologische bestemming, niet dezelfde vorm van publiciteitsinrichting, mogelijks niet vergunde reclamepanelen,...).

Tenslotte schendt de bestreden beslissing volgens de verwerende partij evenmin het rechtszekerheidsbeginsel. Dit beginsel houdt immers in dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtsonderhorige in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij die rechtsonderhorige moet kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. De schending van dit beginsel kan enkel met goed gevolg worden ingeroepen voor zover er rechtszekerheid geschapen zou zijn door de verwerende partij om daarna door de verwerende partij niet te zijn gehonoreerd. De verwerende partij meent *in casu* evenwel nooit gelijkaardige situaties op een ongelijke wijze behandeld te hebben. Ook dit laatste onderdeel van het middel kan volgens de verwerende partij derhalve onmogelijk worden aangenomen.

3.

De verzoekende partij voegt in haar wederantwoordnota nog toe dat de verwerende partij andere gelijkaardige panelen wel tolereert en daardoor het gelijkheidsbeginsel of het *fairplay*-beginsel schendt. Het door de verwerende partij aangehaalde argument als zou het andere, wel getolereerde publiciteitspaneel niet in natuurgebied gelegen zijn, is volgens de verzoekende partij louter een drogreden en stemt volgens haar niet met de werkelijkheid overeen. Het betreft volgens haar wel degelijk 1) een publiciteitspaneel 2) op de zijgevel van een woning 3) in een gebied met dezelfde planologische bestemming.

De verzoekende partij herhaalt dat zij meent dat de verwerende partij een subjectieve uitleg verleent aan de reden waarom zij geen publiciteitspanelen wenst en stelt dat het actuele publiciteitspaneel van de verzoekende partij zich reeds jarenlang op dezelfde zijgevel van dezelfde woning bevindt. De verzoekende partij stelt het bestaande paneel te willen vervangen door een mooier, moderner en ecologischer paneel en dat, zelfs indien dit bestaande paneel niet vergund zou zijn, niet door de verwerende partij kan worden ontkend dat de verzoekende partij al jarenlang taksen en belastingen betaalt, precies omwille van de aanwezigheid van dit paneel. De aanwezigheid van een publiciteitspaneel op de projectlocatie is volgens de verzoekende partij dan ook reeds geruime tijd minstens impliciet aanvaard geworden. Indien een publiciteitspaneel op de kwestieuze locatie hetzij omwille van redenen van goede ruimtelijke ordening hetzij omwille van strijdigheid met de planologische bestemming onaanvaardbaar zou zijn geweest, meent zij dat de gemeente Dilbeek de door haar betaalde taksen en belastingen ook niet zonder enig voorbehoud in ontvangst had mogen nemen en behouden. Het redelijkheidsbeginsel en het rechtszekerheidsbeginsel zijn volgens haar dan ook geschonden.

De verwerende partij verliest volgens de verzoekende partij ook het economische aspect uit het oog alwaar zij zonder meer stelt van (subjectief) oordeel te zijn dat publiciteitsinrichtingen een negatieve weerslag zouden hebben op de beeldwaarde van de steenweg en dat elk bijkomend reclamepaneel bijkomende visuele vervuiling veroorzaakt. Er kan volgens de verzoekende partij bezwaarlijk worden ontkend dat publiciteit niet meer weg te denken is uit de huidige maatschappij

en dat niet kan worden voorbijgegaan aan de behoefte die bestaat aan reclamepanelen. De functie van publiciteit is volgend de verzoekende partij om de (lokale) economie te ondersteunen. Het bestaande reclamebord van de verzoekende partij bevindt zich verder reeds jaren op de kwestieuze locatie en heeft volgens haar nooit enige klacht veroorzaakt.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij voert in essentie aan dat de bestreden beslissing in strijd is met het gelijkheidsbeginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het *fair play*-beginsel, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het materieel motiveringsbeginsel, omdat de verwerende partij in de bestreden beslissing enerzijds het bestaan erkent van andere publiciteitspanelen binnen het natuurgebied waarbinnen ook het aanvraagperceel gelegen is, en anderzijds een subjectieve reden geeft waarom zij geen publiciteitspanelen wenst.

2.

Het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden indien in rechte en in feite gelijke gevallen ongelijk zijn behandeld zonder dat er voor deze ongelijke behandeling een objectieve en redelijke verantwoording bestaat. Bovendien is er slechts sprake van een schending van het gelijkheidsbeginsel wanneer de gevallen waarmee wordt vergeleken, uitgaan van éénzelfde overheid. De verzoekende partij die aanvoert dat het gelijkheidsbeginsel is geschonden, moet dit in het verzoekschrift met concrete en precieze gegevens aantonen.

De verzoekende partij toont niet *in concreto* aan dat bij in rechte en in feite gelijke omstandigheden aan anderen een gelijkaardige stedenbouwkundige vergunning werd verleend. De verzoekende partij betwist weliswaar de stelling van de verwerende partij dat de woning waar mee vergeleken wordt zich niet in eenzelfde bestemmingsgebied bevindt, maar toont daarbij niet aan dat de verwerende partij zonder objectieve en redelijke verantwoording, gelijke gevallen, ongelijk behandelt. Bovendien haalde de verwerende partij in de bestreden beslissing reeds aan dat het onduidelijk is of de andere reclamepanelen in de omgeving al dan niet vergund zijn. De verzoekende partij brengt in dat verband ook geen enkele vergunningsbeslissing van de verwerende partij bij waarmee de bestreden beslissing vergeleken kan worden. Bovendien ontslaat een gebeurlijke vaste beleidslijn of een beleidsmatig gewenste ontwikkeling de vergunningverlenende overheid niet van haar plicht om elke aanvraag *in concreto* te toetsen inzake haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

3.

Het rechtszekerheidsbeginsel houdt in dat een recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn zodat de rechtszoekende in staat is zijn rechtshandeling op voorhand in te schatten en waarbij deze moet kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur. Nog daargelaten het feit dat de verzoekende partij de schending van het rechtszekerheidsbeginsel pas in haar wederantwoordnota concretiseert, geeft zij louter aan dat er zich daar reeds jarenlang een paneel bevindt, dat zij al jarenlang taksen en belastingen voor dit paneel betaalt, en dat de gemeente Dilbeek deze taksen en belastingen dan ook niet zonder enig voorbehoud in ontvangst mocht nemen en behouden. De Raad wijst erop dat het vertrouwensbeginsel een uitdrukking vormt van het rechtszekerheidsbeginsel, nu het betekent dat de rechtszoekende, voortgaand op eerdere houdingen of door een overheid ingenomen standpunten, op een bepaalde uitkomst mocht vertrouwen. Bovendien vereist de toepassing van het vertrouwensbeginsel als onderdeel van het rechtzekerheidsbeginsel dat de rechtmatige verwachtingen waarnaar de verzoekende partij verwijst door het optreden van de verwerende partij zelf zijn gewekt. De verzoekende partij legt geen enkele beslissing of geen enkel standpunt van de verwerende partij voor waaruit enig

vertrouwenwekkend gedrag zou blijken en waartegen de bestreden beslissing ingaat, maar louter het innen van taksen en belastingen door de gemeente in fiscale zaken.

4.

In zoverre de verzoekende partij een schending van het *fair play*-beginsel inroept, moet opgemerkt worden dat het middel uitgaat van een verkeerde opvatting van het recht. “*Fair play*” duidt op eerlijk spel. De overheid toont een gemis aan *fair play* wanneer zij in haar relatie met de burger tracht hem door onoorbare middelen in de verkrijging van zijn recht te bemoeilijken. De verzoekende partij laat volledig na om aan te tonen dat de verwerende partij, louter door de gevraagde vergunning te weigeren, het spel niet eerlijk heeft gespeeld. In zoverre de verzoekende partij dit koppelt aan een vermeende onpartijdigheid van de verwerende partij, toont zij deze geenszins aan. Een verzoekende partij die de schending van de subjectieve of objectieve onpartijdigheid aanvoert, moet daartoe voldoende concrete en precieze elementen aanbrengen die aannemelijk kunnen maken dat de overheid niet onpartijdig heeft gehandeld. De verzoekende partij lijkt deze aantijging louter te koppelen aan de hiervoor reeds verworpen schending van het gelijkheidsbeginsel.

5.

De verzoekende partij roept ook nog een schending in van het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en van het materieel motiveringsbeginsel. Of de bestreden beslissing naar redelijkheid verantwoord is, hangt af van de beleids- en beoordelingsruimte waarover de vergunningverlenende overheid beschikt. De verwerende partij beschikt terzake over een discretionaire beoordelingsruimte. Appreciatievrijheid houdt de mogelijkheid in tot verschillende zienswijzen. Slechts een zienswijze die de grenzen van de redelijkheid te buiten gaat, kan door de Raad gesanctioneerd worden. Een kennelijke onredelijke beslissing zal slechts voorliggen wanneer de Raad dient vast te stellen dat de beslissing van de verwerende partij dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het ondenkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot dezelfde besluitvorming zou komen. De verzoekende partij toont, louter door te stellen dat er sprake is van een subjectieve motivering, dat er zich reeds jarenlang een reclamebord bevindt zonder dat daartegen klachten werden ingediend en het feit dat dergelijke borden de (lokale) economie zouden ondersteunen, niet aan dat de verwerende partij op foutieve, niet afdoende gemotiveerde, kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze zou geoordeeld hebben dat elk “*bijkomend reclamepaneel [...] een bijkomende visuele vervuiling van het straatbeeld*” veroorzaakt en dat publiciteitsinrichtingen een negatieve weerslag hebben op de beeldwaarde van de steenweg, daarbij concreet aanhalend dat de woning zich bevindt in een groene en deels beboste zone en duidelijk aangevend dat er voor het huidige reclamepaneel geen vergunning bestaat. De verzoekende partij doet daarmee louter blijken van een andersluidende visie en haalt daarbij geenszins de motivering inzake het gebrek aan gewestplanconformiteit aan, terwijl dergelijke strijdigheid op zich reeds een legaliteitsbelemmering uitmaakt.

6.

Finaal mag ook besloten worden dat de beginselen van behoorlijk bestuur verder niet tegen uitdrukkelijke wettelijke of reglementaire bepalingen kunnen worden ingeroepen. In het kader van de beoordeling van het eerste middel werd reeds aangegeven dat de verzoekende partij de motivering van de bestreden beslissing wat betreft de gewestplanconformiteit en de conformiteit met de goede ruimtelijke ordening niet onderuit haalt. De aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel, rechtszekerheidsbeginsel, *fair play*-beginsel, redelijkheidsbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en materieel motiveringsbeginsel doet gezien het voorgaande niet anders besluiten en kan niet worden ingeroepen om een onwettige vergunning te verlenen.

Het middel wordt verworpen.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot vernietiging.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bestaande uit het rolrecht van de verzoekende partij, bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 12 februari 2019 door de vijfde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vijfde kamer,

Jelke DE LAET

Pieter Jan VERVOORT